

ELŐFIZ. ÁR:
 Egész évre 4 frt
 Félévre . . 2 „
 Negyedévre 1 „
 Egyes szám ára
 10 kr.

HIRDETÉSEKET
 felvesz
 a kiadóhivatal
 GYŐR
 Kármelita-tér
 8. sz.
 II. emelet.

Élczlap képekkel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Megjelenik vasárnap.

SIMORHOZ.

Megénekellek! mert az ünnep
 Fényét, zaját, hogy észlelém,
 Vakító villám fénye s tömjén
 Bódító füstje szállt felém.
 Vakít a villám, nem világít,
 A tömjénfüst meg eltakar,
 Kobzom danája most a füstből
 Való fényre hozni akar.

Megénekellek! mert az embert,
 Aki kunyhóban születik
 És meghal márványpalotában,
 Dicsénekek megilletik.
 Inkább, mint azt, kit ezimerágak
 Pompája ringat s azután
 Jut kunyhóra, hol gögjetörten
 Függ szeme a hét szilvafán.

Megénekellek! mert öreg bár,
 De nem hajol meg derekad.
 „Közvélemény“ zagyva beszédén
 Nem tévelyíted el magad.
 Mézes ajkak mázos beszédét
 Hallván, szavadnak éle van,
 Odavágsz, (bár oda se nézel)
 Nem paposan: huszárosan!

Megénekellek! mert előtted
 Őszinte szó sosem remeg.
 Biboron át is a színében
 Látod a világot te meg.
 S míg előtted füstölg a tömjén,
 Te nem ismersz, csak egy urat,
 Annak mutatod csak be térden
 Tömjénző áldozatodat.

Megénekellek! mert te folyton
 Fényt, pompát látsz bár körüléd,
 Szivednek dobbanása mégis
 Tudja, mi a könyörület.
 Fényhez szokott szemekkel meglátsz
 Árnyat, nyomort és szenvedést,
 Megválasztod a követ is jól,
 Tudod, neved melyikbe véd.

Megénekellek! és a lantnak
 Gyöngén felzengő hangjait
 Visszhangozzák el harsogóan
 Hatalmas alkotásaid.
 A néma kő szavánál nincsen
 E földön hangosabb beszéd,
 Porladozva is alkotójuk
 Hirét hordják a végtelenbe szét.

Szávay Gyula.

Simor-adomák.

A „Győri Hírlap“ tárczájából válogatva.

1857. Péter-Pál napján lett Simor püspökké felszentelve Esztergomban. Mikor az ünnepélyes ebédnek a primási palotában vége volt, — a felszentelésen jelen volt győri kanonokok elbucsztak új püspöktől, a néhány nap alatt való viszontlátás reményében. Előbb ott leszünk, mint ezek, — szólt Simor új titkárához, Schreiberhez, mikor a kanonokok eltávoztak. És a már előre megrendelt fogat előjárt s minden feltűnés nélkül elhagyta Simor Esztergomot. Éjfél után érkezett meg a győri püspöki palota kapuja elé, melyet zárva talál. Csengetnek. — Wer ist? — kiáltott ki az álmából felzavart Wenzl portás. — Csak nyissa ki! — hangzott kívülről. De az öreg nem engedett oly könnyen! — En vagyok a győri püspök! — szólt közbe Simor. — No ja, dasz kennt ein jeder Lump sagen! — volt a véleménye az öreg portásnak, — de aki egyuttal élt a gyanupörrel s az előhívott cselédség assistentiája mellett megnyitotta a kaput. El is képedt ám a jó öreg, mikor az aranykeresztes főpapot meglátta, — még az a jószágos mosoly sem tudta megnyugtatni, mely a püspök bocsánatát jelentette. Így vonult be Simor Győrré, — s mire a győri kanonok urak a reggeli hajóval megérkeztek, — álmélkodva hallották, hogy az új püspök már elfoglalta püspöki székházát.

Másnap fogadta a cselédséget. A hir sokat beszélt az új püspök szigorúságáról, — nem esoda, ha a házbéliek félve jelentek meg színe előtt. — Kivált az öreg Wenzl portásnak nyomta lelkét a könnyen kiejtett szó! Valamit mokogott a ment ségére. — Jól van, jól öreg! Látom hűséges cseléd vagy, nem eresztet be a tolvajt; megmaradsz a szolgálatban. Hogy kigömbölyödött erre a Wenzl képe!

Jött utána a szakács, az öreg Korbonics bácsi. — Hát te ki vagy? — Hát te ki vagy? kérdi tőle a püspök. — Én vagyok a szakács! Kérem, én már három püspököt kifőztem . . . — No hát csak főzz ki engem is! — vágott szavába a püspök. És „ki is főzte“ hűségesen, becsületesen.

Mikor aztán a város notabilitásai között Bély József is bemutatta magát a püspöknek, azt mondta a püspök: Csak azt nem tudom, hogy mennyb é li-e vagy pokolb é li? — S miután mindketten meg egyeztek abban, hogy „minden ember szereti a béliit“, — Simor püspök is mindig szerette a B é l y t.

Beiktatását több üdvözlő verssel ünnepelték, a többi között papjai is. Ezek között Braun Ferencz, páli plebános, ki nagyon vágyott a nyugodalmasabb kanonoki stallum után, szintén készítet

egy üdvözlő költeményt, melynek könyomatu czimlapján egy fa állott, alatta az új püspök, amint áldást oszt hiveire. Az üdvözlő költemény a czimlapról és a püspök nevérol el volt nevezve Jánosfának. De Simor igen jól tudta, hogy kinevezése előtt az egyházmegye papságának nagy része, köztük a páli plebános is, egy folyamodást irt alá, melyben a Felségtől Deáky Zsigmond győri kanonoknak kineveztetését kérték a győri püspöki székre. Mikor a páli pap átnyujtotta a „Jánosfa“ költeményt, Simor így szólította meg a hűledező kanonokjelöltet: — Persze, ez a Jánosfa néhány hete még Zsigmondfa volt, — ugy-e?

Papjaival nagyon szeretett mókázni. Dingraff, a híres lébenyi pap, ki 12. századbeli gyönyörű román templomát országszerte gyűjtött adakozásból restauráltatta, — sokszor kopogtatott nála segítségért, — de a püspök nem látszott hajlandónak a segélyre. Személyesen akart előbb meggyőződni a templom régiségéről s a plebános kifejett buzgalomáról. Egyszer ott termett Lébenyben, megnézte a templomot, s meglepetve állott meg a román stíle ritka remeke előtt. A főoltár már készen állott. A műértő főpap csodálva nézte sz. Jakab remek szobrát. De a plebános előtt nem akarta elárulni felindulását. — Szép, szép, hanem az a sz. Jakab mégis igen furcsán néz! — Furcsán ám, — felelt a szókimondó plebános, — kivált azokra, akik még semmit sem adtak a templom restaurálásához. S a jólelkű püspök fejedelmi bőkezűséggel simította el sz. Jakab „furesa“ nézését.

A püspöki ténykedés minden nemében, de különösen a szónoklásban fáradhatatlan volt. Szónoklatai ünnepeken és nagybőjtben zsufolásig töltötték be mindig a nagy székesegyházat. Ha tudva volt, hogy a szeretett és népszerű főpásztor fog szónokolni, nehéz volt s templomban helyet kapni. Megtörtént egyszer Nagyboldogasszony napján, aug. 15-én, mely nap a győri püspöki egyház bucsu-napja, hogy a templom minden zugában ugy megtelt, hogy lehetetlen volt bejutni. Jelentették a főpapnak, hogy a főajtón lehetetlen a templomba jutni, és hogy az ünnepélyes toadáshoz káptalana és a clerus nem képesek a sekrestyéből a főbejárathoz jutni. Mit tett a püspök? Megérkezvén a főbejárathoz, hangosan szólott éda a népnek: Lássátok, ha engem be nem eresztetek, nem lesz sem misétek, sem prédikációtok!

Mikor meg az egyházmegye alsóbbrendű papságát bucsuztatta tőle a jelenlevők Nestora, a ferőtő-szentmiklósi öreg esperes, Szalay, — a szónok beszéde és az érsek válasza egyformán hangos zokogásba fulladt.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hú nászok
találkozása.

Miháj. Nám-e nászom a Zifjúr mien nagyra
vót vele ténnap, aszongya a Zptyánok: Apám en
tudom mi az köteleesség.

Ádány. Hászen azt mink is tuggyuk, de még
az kötelesgyerök is tuggya!

Az első alapvizsgán.

Tanár. Hát miért nem felel? J o g á s z :
Ké-em én j o g h a l l g a t ó v a g y o k !

Tekintetes SZIPOLY BONIFÁCZ végrehajtó ur.

— Ne vigyék el a lábas jószágomat! sir egy
paraszt a hivatalos aktus alatt! Csak nem hagyjuk
itt az istállóban továbbra is lábat'ankodni? nyug-
tatom meg én!

— Azzal csufolnak, hogy én filloxera vagyok.
Dehogyan vagyok! Hisz a filloxera a levelét eszi
meg a szőlőnek, én meg csak a levét!

Birák könyve.

Tanító: (Bibliából,) Beszélj valamit fiam a
birák könyvéről. Mit tartalmaznak azok?
Művelt nebuló. Törvényeket!

Kuriózum.

Hogy mire képes egy lángelkű poéta, ha bántja az ihlet, tanúsítja ez a pompás vers. Simor jubileumára írta ugyanaz az ásványi nagy költő, aki a horvát bánt is fejbe-ódázta. Ennek a nagyszerű versnek minden sora aranyat ér azok előtt, akik mulatni szeretnek. Közöljük tehát.

Mily dicső ez idő napja!

Magyarhon földor napja!

Az új frigynek hirdetője. —

Mózes népének legjobb honalkotmányt adott

Jézus mit egész földgömbre szétárasztott.

Az rabszolgaságot türtö:

Ez azt honából számüzte

Minden népnek örömére.

Mózes két főparancst adott.

Jézus is ilyt ajándékozott. —

Mily különbség kettő között!

Mózes Istene csak egy népnek az Istene.

Azt borzadalmasan ijesztő Istensége.

Jézusé minden nép- s emberé.

Ámbár rettentőn felséges:

De végtelen — kegyességes. —¹⁾

Honalkotmányának alapja

Tiszta erény s koronája.

Mózesének önzés lelke. —

„Földi jó vagy rossz eredmény legfőbb elve.

Jézusának „önzetlenség” fő lényege.²⁾

„Szabadok vagyunk” mondották:

Bizony azok mind rabszolgák,

Kik a bünt — önzést — imádják. —

¹⁾ Őt aranyat annak, aki érti!

²⁾ Nem utolsó poézis!

Mózes felebarátja milyenes?

Egyetemes vagy részletes?³⁾

Választott népnek eszménye

Az egyetemességnek az ellenszenvese. —

Jézus bucsuzó beszédének ez lényege:

„Ti egymást úgy szeressétek,

Mint én szeretlek benneteket!”

És egyetemes jellege. —

Még honalkotmányának alapja:

Személy s egyén méltósága.

Ki ennek az alkotója?

Egyedül világ isteni Megváltója.

Ennek utánozandó nagykorúsága.⁴⁾

Nem külsőségből származott,

Belső emberből eredett.

„Kereszt” — önzetlenségéből lett.

Kritikai jogbölcselet

Azt bizony föl nem fedezte.

Csak szép képbe öltöztette.

S midőn a szigorú jogot közzétette:

Most már magát a kor kívül helyeztette.

Jog s méltány ölelkezése

Legjobb barátság eszménye.

Keresztény jog természeté.⁵⁾

³⁾ Megfogjuk vizsgálatni görösvön.

⁴⁾ Büszke árvaszék! Megváltó nagykorúsítója,

hallod ezt?

⁵⁾ Pagát Pepi jogi feleletei vizsgákon.

„Majom”-tan tudós rendszere

Hát mit felel majd mind erre?

„Finom állatság” szerzője

„Az anyagosság” mindent géppé tenni rágyó?

„Minden lényt parányosító” új Megváltó?

Ha az egész öszveg parány:

Igy minden ember is parány.

Hol vagy erény- s jogméltóság?⁶⁾

Az antik emberiségben

Néptanodák nem léteztek.⁷⁾

Előjog volt nevelészet.

Minden nép tudatlan cakságban nyomorgott

„Világvilágosság” neki teljjényt hozott.

Főpásztorunk! Őt köretted,

Midőn a népnevelőket

Dús aloppal segélyzetted. (Ne neked!)

Szabad honalkotmányt szerző

Az Atya, Azt létesítő

A Fiu. Arra éltető

A szent Lélek! Egély-kinyilatkoztatás

Itt is isteni alap s örök biztonság.

Azért honunk földora'

Most ünnepelt jubileuma

Minden honfi örömnappja.⁸⁾

⁶⁾ Gyertek elő tüstént!

⁷⁾ Hat Tréfot még akkor nem élt?

⁸⁾ No költő, azt a subiczkos fürtü mivoltod, en-

nek az örömnappnak beadtál!

Rejtett igazság.

Katholikus kocsmáros. *Én nem tudom, miért mennek inkább a zsidókocsmába!*

Vendég. *Hát mert a bort nem lehet körülmetélni!*

A szokás hatalma.

A. Hogy mily nagy a szokás hatalma — beszél egy volt hajós kapitány — az ember majd el se hinné. Egyszer eltévedvén a tengeren, kifogytunk a barangolás alatt minden tűz élesztő szerünkből, úgy hogy a hust nyersen kellett megennünk. S vagy egy hónapi ily életmód után úgy hozzá szoktak embereim a nyers hus evéshez, hogy később korbáccsal kellett őket kényszerítenem a főtt és sült ételekhez.

B. Az való, hogy a szokás nagy hatalom. Én is tudok esetet: Egy holt testet láttam egyszer galvanizálni, mely életében erős tubákos volt. S alig ért hozzá a telep sarka, azonnal felemelte kezét, összeszorította három ujját s az orrához emelte.

C. Én meg egy urat ismertem, ki egész életében udvarlással foglalkozván, annyira megszokta az udváriasságot, hogy lova előtt is, mielőtt felült volna, illedelmesen meghajtá magát; bocsánatot kért a kutyától, ha farkára hágott; s egyizben elejtván egy vakarót, kalapját vette le s ezer mentéget mondott ügyetlenségeért.

Krix-krax.

A. *(gyanus külsejű lény.) Én a miniszterrel ugyis félig „te“ vagyok!*

B. *Hogy-hogy?*

A. *Hát csak úgy, hogy ő engemet tenek szólít?*

— **Asszony.** *Az én uram valami rettentő módon szereti a kukoriczát, igazi tengeri betegség az nála!*

— **Unokaöcs** *(a kocsmában.) A bácsi nem eszik semmi zöldet sem a pecsenyéhez?*

Nagybácsi. *Megelégszem a te beszédeddel.*

— **Bíró.** *Mit hozhat fel még a mentségére?*

Vádlott atyafi. *Azt kérem, hogy rossz plánétába születtem!*

— **Balek-fogás. A.** *Tudsz kérlek egy tizest váltani?*

B. *Igen! A.* *Azaz, tudod mit, inkább kölcsönözz egy forintot.*

— **Aphorizma.** *A katona sokat salutál, mégis ritkán — üdvözülni.*

Ur. *Jár e magukhoz pap?*

Fiu. *Igen, egy házib a r á t.*

A kolera haszna.

(Pályázat.)

Miután a jelentkezett kolera-járvány folytán az ország minden városában óriási kereslet van utcaseprőkre és tisztogatóra, holott azelőtt ezen foglalkozás már teljesen kiment a divatból, a belügyminister a felmerült szükséghez képest utcaseprő-, öntöző- és tisztogató tanfolyamot nyitott s ide való felvételre pályázatot hirdetett. Mint halljuk a pályázati hirdetés még csak koncepcióban volt meg, máris 173 ügyvéd, 98 bölcsésztudor s 3696 egyéb kvalifikációval bíró egyén adta be folyamodását.

GRI — BUGRI.

UGRI. *No az nem igaz, hogy a te czipőd sarka mindig elferdül!*

BUGRI. *Barátom, hisz az sark-igazság!*

UGRI. *Te! az a kolera egy közönséges paraszt betegség?*

BUGRI. *Már hogy jut eszedbe gyalázni ezt is?*

UGRI. *Hát csakis a nedves lakást, rossz eledelt, rossz ivóvizet szereti. Ez már csak nem úri gusztsu!*

Hogy leszünk már most?!

Az államvasutak győri állomásán van két derék hivatalnok, kiknek már a neve is mutatja, hogy csak áldást hozhatnak városunkra. Az egyiknek a vezetékneve „Oremus“, a másiké „Avemária“.

Hanem történt az az eset, hogy egy szegény embernek kétes volt az illetősége, tehát, mivel egy város sem akarta elfogadni őt fiának, a belügyministernek kellett megállapítani, hogy melyik városnak fia. S a belügyminister úgy döntött, hogy az a szegény ember győri illetőségű.

Ez még korántsem volna baj, hanem annak az embernek **Donnerwetter** a neve!

Már most az Oremus és Avemária közé ütött a Donnerwetter!!!

Következetesség.

— **Hitelező.** De hiszen az úr akkor füt-fát ígért, csak várjak a követelésemmel!

Adós. Az lehet, de a fizetést nem ígértem

A TELEFON.

Nem azért nyerte meg Bandzsó Mihály uram a „nagy lutrit“, hogy az élet kényelmeit meg ne szerezze magának. De nagyon is megérdemlé ezt a „kis“ szerencsét, mert bizony soká törte magát érte, de végre is — hála a tudománynak (t. i. Mihalik urénak) — mégis sikerült.

Mi nyujt pedig nagyobb kényelmet a világon, mint Budapesn házi urnak lenni s az embernek „saját“ házába bevezettetni a telefont. — Mert — kérem alássan, — ha már a Paradicsomból kiköltöztettünk, — vélekedék Bandzsó Mihály uram — lehet-e nagyobb földi kényelem annál, mintha az ember már a reggeli kávéja mellett megbeszéli a tulsó város végén lakó komám urammal, hogy hogy és miként játszák ki aznap azt a buta praedestinatiót, mely minden napra meghatározni véli az emberek dolgait, melyről mindig azt hallotta, hogy becsületes kálomista embernek hiinni muszáj, már pedig hogy hihetné ő azt, mikor egyedül csak rajta áll, vajjon fehér kalácsot egyék-e, vagy fekete-czipót, lévén természetesen mindkettőből bőségesen a háznál.

Meg aztán ha beszorítja az embert a fagyos tél, hát csak leül a telefon mellé, elébe vesz egy pakli kártyát, kiosztja két részre, megizeni a komának, hogy mi jutott neki, s úgy elmegy a „durák“, akár csak egy asztalnál ülnének, s még annak a kellemetlenségnek sincs az ember kitéve, hogy a furfangos koma a kártyájába nézzen, sem annak, hogy holmi csekélyebb sandzsirozás miatt egymás hajába ragadjanak.

Aztán ha valami baj fenyeget, csak beleszól az ember a telefonba, s rögtön egy regiment jön védelmére a háznak stb. stb. minden a legnagyobb rendben elvégződik, még csak inast sem kell tartani, a melynek pedig, úgy tudja, hogy a liberijája is sokba kerül, hisz ez maga a takarékoság, pedig az életnek — ha gazdag is az ember — egyik motójának a takarékoságnak kell lenni, mert hát ha az ember nem takarékoskodik, nem marad a . . . az igaz, hogy nincs is kinek, hanem — és ennél a gondolatnál teljes önértzetébred Bandzsó Mihály ur — még lehet.

Az asszony is takaros még, szinte félteni kell a mások szemétől, kivált egy idő óta, mióta az a titkos gróf ur olyan sokat „fenszterezett“ az ablak alatt, de szerencséje is, hogy jókor elillant még s a felszóllított rendőrség már csak hült nyomát lelé. (Ebben teljes igazsága van Bandzsó Mihály urnak, abban t. i. hogy szerencséje volt a titkos gróf urnak mert melleleg megmondhatjuk, hogy csak az alanti bolt kirakatait nézegette minden attentatum tervezése nélkül.)

De ime jelt ad a telefon. Örvendező mosollyal szalad oda Bandzsó ur a reménylett jó hír elébe s megadja a viszonyjelt.

— Bandzsóné asszony kérem, kezdje a telefont.

Körül néz Bandzsó ur az asszony után, de nincs sehoh, eszébe jut, hogy a szomszéd asszonynyal diskurál. Mit tegyen? ide hívja, bárha addig a kérdező nem várhat. — Ejh! jó házastársak ugy is ugy illik, hogy egyek legyenek, — vágja kétfelé a dilemmát Bandzsó — ha én hallok meg, annyi, mintha az asszony hallja meg. Izeni tehát, hogy lehet.

Alig hall azonban egy szót, rögtön érzi kétfelé válni az imént megállapított egységet, aztán elvörösül, aztán haragudni kezd, aztán dühösködik, mig végre bős haragja abban culminál, hogy le dobja azt a fene eszközt s bős léptekkel méri a szoba hosszát, körülbelül ilyen marsot fujva hozza: — Városliget, Stefánia ut, estére, holdvilágnál, háborítatlanul!

Majd adok én nektek találkat, no csak várjatok.

No hiszen megállj praedestinatio, ha mára azt rendelted számomra, hogy felüljek, majd megmutatatom én neked, hogy nem ugy lesz, amiut te akarod, hanem majd ahogyan én. — Majd megnézem én, ki lesz a másik. Én is ott leszek!

Es ezzel elég alaposnak tartván már a szoba hosszáról felvett mértéket, kapja a revolvért, veszi a stiletet és emez öldöklő szerszámok fedezete alatt kirohan a házból.

Es este csakugyan ott volt. A mit ő megfogad, az meg van tartva. — Ott sétál már vagy 3 óra hosszat fel és alá, nem ment el arra halandó, kinek szemébe nem nézett, kit gyanu alá nem fogott, kiről fel nem tette, hogy no ez most meghal; egyik kezével revolvért szorongatva zsebében, másikkal a stilet markolatát; egyet épen már szurni és löni akar s akkor . . . eszébe jut, hogy hiszen az asszony nem tud a légyotról semmit, tehát hiába is várja, a nélkül pedig ő a csábitót nem ismeri meg, elfeledvén a telefonon megkérdezni, hogy: kihez van szerencsém.

Haza rohan s elhalasztja a revanche t majd máskor.

Bandzsóné asszonyom épen theához készül egy vendége társaságában s épen Bandzsó urat várják s már-már türelmetlenül, a mikor a haragos férj betoppan.

— Lánykori barátnőm, francia nyelvtanítónő — kezdi Bandzsóné a bemutatást.

— Ugy van — folytatja a vendég — telefonon izentem ma nejjének, ki felszóllított, hogy francziában oktassam, hogy nappal elfoglaltságom miatt nem vehetvén alkalmat meglátogatására, esteli sétánk közben megbeszélhetjük a dolgot kün a szabadban, szép holdvillágnál minthogy azonban nem felelt kénytelen voltam személyesen eljönni.

— S én nem is tudok ez üzenetről — veszi át a szót ujra Bandzsóné asszony, kérdő pillantást vetve Bandzsó urra. — De hol voltál ily soká, már régen várunk?

— Sétáltam én is a szép holdvilágnál, vág vissza Bandzsó ur, a miben tökéletes igazsága is volt.

S ebben meg is nyugszik Bandzsóné asszony, bár a mint kezd a gazda terhein könnyíteni, hogy előbb theához ülhesse, s először is a stílet, aztán a felső kabát kerülnek nyugalomba, melyben a gondos asszonyi kéz figyelmét a revolver se kerülheti el, nem tudja megállni, hogy fel ne kaczagjon egy kicsit, hogy hát minek ez a sok fegyver egy sétához, mikor Bandzsó uram nem szokott ilyesmire szorulni, megszerezvén már Solferinónál a szükséges bátorságot.

De már erre nem lehet megfelelni, — véli Bandzsó ur, — bár jobb lesz a vendéget üdvözölni.

— Hozta isten a kisasszonyt, örülök a szerencsének.

Együttal azonban megfogadta, hogy ha a telefont a falról le nem dobhatja is, de a praedestinatióban ezentul mégis hisz.

Elborus.

Arszlánbörben.

Önagsága. Alfréd, mondja melyik fátyol áll neked legjobban?

Alfréd. Nagysádnak az igen sűrű fekete fátyol!

Ex cathedra.

Tanár. Maguk elmondják otthon, hogy itt mi történi, pedig tudják, hogy nem kell minden szemetet szélnek eresztetni!

*

— **Tanár.** No majd meglátja, hogy megvakul tőle!

*

— **Tanár.** Most én is úgy teszek, mint maga velem, a számár beszédjét nem hallgatom meg!

Páratlan.

— **Barátom!** a te feleséged páratlan asszony!

— No hiszen még csak az hiányzik, hogy páros legyen!

Vigyázz lányom . . .

Vigyázz lányom magadra :

A legény mind csalta.

Elcsábítja a lányt, aztán

Csufosan megcsalja.

Láttam : átölelt a fu,

Nem önt el a szégyen !

Édes anyám, hiszen olyan

Jól esett az nekem !

Megölelni ne hagyj magad !

Nem illik ez lányom.

A legénynek azt mondd mindig :

Négy lépésre álljon.

Ha meg csökört rimáncodik,

Ne adj viláért sem :

— **De** lásd anyám: olyan nagyon

Jól esik az nekem.

És ha . . . és ha . . . rosszat akar,

Oh leányom, leányom !

A legszerencsétlenebb lesz

Ezen a világon.

Megvet, gyaláz, bánt mindenki,

S nem fogad be ég sem !

— *De* lásd anyám, ez a „rossz“ is

Oly jól esik nekem.

Gárdonyi.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Dr. Juris. Csak bátran. A sok között sok jó akadt. **M. F.** A Győri Hirlapnak szánt alkalmi tárcza közölhetéseért nem keskedünk, mert halottak napjára kellene a csinos beszélgetések megjelenni, ám úgy el vagyunk látva jobbnál jobb közlendőkkel, hogy nem tudjuk felemészteni a tárczák javát rendes körülmények között. Mindig kicsiny a lap, ime a mai számból is kiszorultak a tárczaközlemények az aktualis értékes cikkek miatt. Tehát talán mást kérnénk. A Garaboncznak szántakat is várjuk. **H. L.** Bezaroltuk a szűnkbe ! **Fidibus.** Jól jön. **B. B.** Nem annyira, mint gondolja. **Semiramis.** Uram-Istenem ! Még ilyennek is vannak. **K.** Kötöz egy népség !

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő :

Szávay Gyula.

(Kármelita-tér 8. sz. II. emelet.)

Arczkenőcs és mosdóvíz.

„Az arcz a lélek tükré” mondja egy régi példabeszéd, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr mint a csinos, kellemes külső feltétele, azonnal rokonszenvet kell. Különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczsin egyik kiváló kellemet képezi. A saját vegyészeti laboratóriumomban készülő arczkenőcs megszünteti a **bőr érdességet, elmasztja a szeplőket, majfoltokat, tüszőket, bibircseket, az arcz- és orron előjövő rendellenes pirosságot persenéseket és izzagos kiütést, szóval a bőrt hibátlan isztaságává változtatja s annak bársonyszerű lágyaságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczkenőcs az általam készített mosdóvízzel használatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt ott a fentnevezett szerek által biztosan megszerezhető. Az arczkenőcs és mosdóvíz valódián egyedül**

MEHLSCHMIDT JÓZSEF

gyógyszerésznél, Győrött kapható.

Egy kis tégely arczkenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt, egy palack mosdóvíz 70 kr.

Postai megrendelések utánvét mellett eszközöltenek.

Ugyanítt kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer, haj vagy szakáll eredeti színének helyreállítására. A haj vagy szakáll ezen szerrel naponként egyszer bedörzsölve, visszakapja eredeti színét később elegendő hetenkint kétszeri bedörzsölés is.

Kép-, tükör- és óraraktár.

Részletfizetésre is,

Olajnyomatu képek.

(Szent-, genre

és 9-15

tájképek díszes aranykeretben.)

Stein Vilmos
kép-, tükör- és óraraktára.

Különféle tükrök

arany- vagy diófa-keretben.
Inga- és zsebórák,
különféle nemben és árban.

Részletfizetésre is,

Szolid üzlet, jó tárgyak.

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános kitűnőnek e-smert gyógytápasz rendkívüli gyógyereje, osztató, érlelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűs mind gyökeres gyógyulást eszközöl különönmű bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsejtések, harapás, szuras, vágás vagy egész által tamadható sebek, megfőrtázás darázs- vagy méhszúrások, bujasesnyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályok is), pokolvar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gennyedések, vérkelek minden mirigybetegségek görvélves fekélyek, fagy-daganat, ujféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, folytan annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és gyúlasa gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt,** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krajczarral több.

tagszivaes, csontszű, kiféizamítás és megrándulások helyi csúz, továbbá a szűles utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már gennyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílalás, nemkülönben a torok-mondolák gyúladásánál hathatós szolgálatot tesz — Hólyag-tápasz vagy mustarlisztből borogatások után használva, méltan valóságos enyhiszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Vegre a testbe teljesen belemélyedt bármennyű szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tápasznak rövid idei használata fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulásáig utasítással együtt. Postán küldve

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megítélheti, hogy ez nem áféle gyártott reklámlevél, amilyeneket gyakran olvashat az ember. Tekintetes Ur! Melyen tisztelt férfit Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatan előnybiztosított tapaszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Prager Béla nagy-kanizsai gyógyszerész úrral a tapasz arulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságát el vállalni szerintem lehetségnek fog őrveneni, mert igazan megvallva, a tapasz megbecsülhetlen oly hazi kincs, melyet is kívánom, mert ott — hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog őrveneni, mert igazan megvallva, a szamasak közül csak azt említem fel, mint nélkülözhetlent, min-énki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segítettem, a szamasak közül csak azt említem fel, e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbeesés örvényének szélén: állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapasz, férjével azonnal Kanizsára randultam, a szenvedő asszony részére a tapaszt megvettem, az rögtön kiküldöttem, utasításom folytan azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óraig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyúladásnak hogy mályos jelei láttattak, így e szegény nő az ön kitűnő tapasz folytan nemcsak abortaszto szenvedéstől, de attól is, hogy a női egyik kellem-ekesség — képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbdedtől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uribáznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyúladást az orvosi segély nemhogy eloszla — a volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebbgyúladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az ön tapaszát it is a leghathatóban működött, a gyúladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igea természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihielyt a gyógy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nemtudják elegendőleg a jótékonyaságot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálja, Nagy-Kanizsa, június 17-én, 1876. Kovács szolgabíró, s. k.

Központi küldeményező raktár Budapest: Török József gyógyszerész urnál, király utca 12 sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerertárában, Győrött: STIRLING KAROLY LIPPÓCZY M. MEHLSCHMIDT JÓZSEF gyógyszerész uraknál. Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője FORTI LÁSZLÓ. Budapest, I. Nándor u. 1. sz.

A győri körkemencze-társaság

tudomására hozza a n. é. közönségnek, hogy költségét nem kimélve, oly

KÖRKEMENCZÉT

létesített, mely az e szakban elért szerkezeti vívmányok alkalmazásba vétele mellett a lehető legtökéletesebb szabadalmazott rendszerű alapokon nyugszik s az újabb kor minden e szakba vágó igényének megfelelő szükségletek előállítására alkalmas.

Van szerencséje a társaságnak tudatni a t. közönséggel, hogy a körkemencze telepen a kitünő anyagból készült, jól kiégetett

fal-tégla ezre 14 frt.,

ugyancsak a körkemencze-telepen hasonló kitünő minőségű

kut-tégla ezre 16 frt.

Azonkívül a telepen kapható

ékalaku csatorna-tégla

csatornák és boltozatok készítésére minden mérethez alkalmazott nagyságban.

Ugy szintén: iszapolt és sajtolt téglák épület-homlokzatok számára, ugyanily anyagból készült sima négyszögalaku, reczés és hatszögletű téglalapok előszobák, folyosók, konyhák kövezésére, kaphatók továbbá téglalapok padlaskövezet számára, ugy szintén legjobb minőségű

járda-kövezet.

Végül bármily alaku és minőségű téglák és téglalapok, ugy minden e szakba eső s az építkezésnél előforduló szükségletek a legjutányosabb áron megrendelhetők s a legjobb minőségben gyorsan elkészülnek.

Megrendelések eszközölhetők **Ott Ernőnél**, (Györbélváros, kármelitatér) és **Grünwald Jánosnál**, (Györnádorváros, hosszu-utca).

Nagyban való megrendeléseknél jelentékeny árleengedés.